

Vergaderjaar 1994-1995

23 909

Wijziging van de sociale zekerheidswetten in verband met de nadere vaststelling van een stelsel van administratieve sancties, alsook tot wijziging van de daarin vervatte regels tot terugvordering van ten onrechte betaalde uitkeringen en de invordering daarvan (wet boeten, maatregelen en terug- en invordering sociale zekerheid).

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET WETSVOORSTEL EN DE MEMORIE VAN TOELICHTING ZOALS DEZE AAN DE RAAD VAN STATE ZIJN VOORGELEGD EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD

I. VOORSTEL VAN WET

Artikel VII was oorspronkelijk gereserveerd voor de Anw/AWW. Dit artikel is komen te vervallen.

De artikelen VIII tot en met XVIII zijn vernummerd tot de artikelen VII tot en met XVII, artikel XVIII is vernummerd tot artikel XX. De artikelen XVIII en XIX ontbraken oorspronkelijk.

Artikel I, onderdeel F, artikel 27a, zevende lid; artikel II, onderdeel G, artikel 45a, zevende lid; artikel III, onderdeel E, artikel 29a, zevende lid; artikel IV, onderdeel E, artikel 20a, zevende lid; artikel V, onderdeel C, artikel 14a, zevende lid; artikel VI, onderdeel A, artikel 17c, zevende lid; artikel VII, onderdeel C, artikel 17a, zevende lid; artikel XI, onderdeel B, artikel 14a, zevende lid; artikel X, onderdeel E, artikel 19c, zevende lid en artikel XI, onderdeel D, artikel 19, zevende lid zijn toegevoegd.

Artikel I, onderdeel F, artikel 27b is vervangen door een nieuwe tekst. Oorspronkelijk luidde het artikel:

1. Indien de bedrijfsvereniging voornemens is om aan de werknemer een boete op te leggen, wordt hiervan kennis gegeven aan de werknemer en wordt deze, onder vermelding van de gronden waarop

het voornemen berust, in afwijking van afdeling 4.1.2. van de Algemene wet bestuursrecht, in de gelegenheid gesteld om naar keuze schriftelijk of mondeling zijn zienswijze naar voren te brengen voordat de boete wordt opgelegd.

2. Op verzoek van de werknemer die de kennisgeving wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt, draagt de bedrijfsvereniging er zoveel mogelijk zorg voor dat de gronden aan de werknemer worden medegegeeld in een voor hem begrijpelijke taal, en dat, indien de werknemer zijn zienswijze mondeling naar voren brengt, zonedig een tolk wordt benoemd die de werknemer kan bijstaan, tenzij redelijkerwijs kan worden aangenomen dat daaraan geen behoefte bestaat.

Artikel II, onderdeel G, artikel 45b is vervangen door een nieuwe tekst. Oorspronkelijk luidde het artikel:

1. Indien de bedrijfsvereniging voornemens is om aan de verzekerde een boete op te leggen, wordt hiervan kennis gegeven aan de verzekerde en wordt deze, onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust, in afwijking van afdeling 4.1.2. van de Algemene wet bestuursrecht, in de gelegenheid gesteld om naar keuze schriftelijk of

mondeling zijn zienswijze naar voren te brengen voordat de boete wordt opgelegd.

2. Op verzoek van de verzekerde die de kennisgeving wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt, draagt de bedrijfsvereniging er zoveel mogelijk zorg voor dat de gronden aan de verzekerde worden medegegeeld in een voor hem begrijpelijke taal, en dat, indien de verzekerde zijn zienswijze mondeling naar voren brengt, zonedig een tolk wordt benoemd die de verzekerde kan bijstaan, tenzij redelijkerwijs kan worden aangenomen dat daaraan geen behoefte bestaat.

Artikel III, onderdeel E, artikel 29b en artikel IV, onderdeel E, artikel 20b zijn vervangen door een nieuwe tekst. Oorspronkelijk luidde de tekst:

1. Indien de bedrijfsvereniging voornemens is om aan de belanghebbende een boete op te leggen, wordt hiervan kennis gegeven aan de belanghebbende en wordt deze, onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust, in afwijking van afdeling 4.1.2. van de Algemene wet bestuursrecht, in de gelegenheid gesteld om naar keuze schriftelijk of mondeling zijn zienswijze naar voren te brengen voordat de boete wordt opgelegd.

2. Op verzoek van de belanghebbende die de kennisgeving wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt, draagt de bedrijfsvereniging er zoveel mogelijk zorg voor dat de gronden aan de belanghebbende worden medegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal, en dat, indien de belanghebbende zijn zienswijze mondeling naar voren brengt, zonodig een tolk wordt benoemd die de belanghebbende kan bijstaan, tenzij redelijkerwijs kan worden aangenomen dat daaraan geen behoefte bestaat.

Artikel V, onderdeel C, artikel 14b is vervangen door een nieuwe tekst. Oorspronkelijk luidde de tekst:

1. Indien de bedrijfsvereniging voornemens is om aan de toeslaggerechtigde een boete op te leggen, wordt hiervan kennis gegeven aan de toeslaggerechtigde en wordt deze, onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust, in afwijking van afdeling 4.1.2. van de Algemene wet bestuursrecht, in de gelegenheid gesteld om naar keuze schriftelijk of mondeling zijn zienswijze naar voren te brengen voordat de boete wordt opgelegd.

2. Op verzoek van de toeslaggerechtigde die de kennisgeving wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt, draagt de bedrijfsvereniging er zoveel mogelijk zorg voor dat de gronden aan de toeslaggerechtigde worden medegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal, en dat, indien de toeslaggerechtigde zijn zienswijze mondeling naar voren brengt, zonodig een tolk wordt benoemd die de toeslaggerechtigde kan bijstaan, tenzij redelijkerwijs kan worden aangenomen dat daaraan geen behoefte bestaat.

Artikel VI, onderdeel A, artikel 17d en artikel VII, onderdeel C, artikel 17b zijn vervangen door een nieuwe tekst. Oorspronkelijk luidde de tekst:

1. Indien de Sociale Verzekeringsbank voornemens is om aan de belanghebbende een boete op te leggen, wordt hiervan kennis gegeven aan de belanghebbende en wordt deze, onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust, in afwijking van afdeling 4.1.2. van de Algemene wet bestuursrecht, in de gelegenheid gesteld om naar keuze schriftelijk of mondeling zijn

zienswijze naar voren te brengen voordat de boete wordt opgelegd.

2. Op verzoek van de belanghebbende die de kennisgeving wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt, draagt de Sociale Verzekeringsbank er zoveel mogelijk zorg voor dat de gronden aan de belanghebbende worden medegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal, en dat, indien de belanghebbende zijn zienswijze mondeling naar voren brengt, zonodig een tolk wordt benoemd die de belanghebbende kan bijstaan, tenzij redelijkerwijs kan worden aangenomen dat daaraan geen behoefte bestaat.

Artikel IX, onderdeel B, artikel 14b, artikel X, onderdeel E, artikel 19d en artikel XI, onderdeel D, artikel 19d zijn vervangen door een nieuwe tekst. De oorspronkelijke tekst luidde:

1. Indien de burgemeesters en wethouders voornemens zijn om aan de belanghebbende een boete op te leggen, wordt hiervan kennis gegeven aan de belanghebbende en wordt deze, onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust, in afwijking van afdeling 4.1.2. van de Algemene wet bestuursrecht, in de gelegenheid gesteld om naar keuze schriftelijk of mondeling zijn zienswijze naar voren te brengen voordat de boete wordt opgelegd.

2. Op verzoek van de belanghebbende die de kennisgeving wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt, dragen burgemeester en wethouders er zoveel mogelijk zorg voor dat de gronden aan de belanghebbende worden medegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal, en dat, indien de belanghebbende zijn zienswijze mondeling naar voren brengt, zonodig een tolk wordt benoemd die de belanghebbende kan bijstaan, tenzij redelijkerwijs kan worden aangenomen dat daaraan geen behoefte bestaat.

In artikel I, onderdeel F, artikel 27c, eerste lid; artikel II, onderdeel G, artikel 45b, eerste lid; artikel III, onderdeel E, artikel 29e, eerste lid; artikel IV, onderdeel E, artikel 20e, eerste lid; artikel V, onderdeel C, artikel 14e, eerste lid; artikel VI, onderdeel A, artikel 17g, eerste lid; artikel VII, onderdeel C, artikel 17e, eerste lid; artikel IX, onderdeel B, artikel 14e, eerste lid; artikel X, onderdeel E, artikel 19g, eerste lid en

artikel XI, onderdeel D, artikel 19g, eerste lid ontbrak de zinsnede «vierde lid».

In artikel I, onderdeel F, artikel 27g, achtste lid; artikel II, onderdeel G, artikel 45g, achtste lid; artikel III, onderdeel E, artikel 29g, achtste lid; artikel IV, onderdeel E, artikel 20g, achtste lid; artikel V, onderdeel C, artikel 14g, achtste lid; artikel VI, onderdeel A, artikel 17i, zevende lid; artikel VII, onderdeel C, artikel 17g, zevende lid; artikel IX, onderdeel B, artikel 14f, negende lid; artikel X, onderdeel E, artikel 19h, negende lid en artikel XI, onderdeel D, artikel 19h, negende lid, ontbrak de zinsnede «behoudens artikel 479e, tweede lid».

In artikel I, onderdeel H, artikel 36, derde lid; artikel II, onderdeel B, artikel 33, derde lid; artikel III, onderdeel H, artikel 57, derde lid; artikel IV, onderdeel H, artikel 48, derde lid; artikel V, onderdeel D, artikel 20, derde lid; artikel VI, onderdeel B, artikel 24, derde lid; artikel VII, onderdeel D, artikel 24, derde lid; artikel IX, onderdeel K, artikel 92, eerste lid; artikel X, onderdeel I, artikel 25c, eerste lid en artikel XI, onderdeel H, artikel 25c, eerste lid, is de passage «In het besluit tot terugvordering wordt mededeling gedaan van de wijze van tenuitvoerlegging» vervallen en vervangen door de passage «Het besluit ... op de wijze».

Artikel III, onderdeel E, artikel 29c, tweede lid en artikel IV, onderdeel C, artikel 20c, tweede lid luidde oorspronkelijk:

2. Op verzoek van de belanghebbende die het in het eerste lid bedoelde besluit wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt, draagt de bedrijfsvereniging er zoveel mogelijk zorg voor dat de in dat besluit vermelde informatie redelijkerwijs kan worden aangenomen dat daaraan geen behoefte bestaat.

In artikel III, onderdeel O, artikel 97 stond in plaats van «belanghebbende»: «betrokkene».

In artikel IV, onderdeel B, artikel 16, eerste lid ontbrak «of toelag».

In artikel IV, onderdeel M, artikel 87 stond in plaats van «belanghebbende»: «betrokkene».

In artikel V stond in plaats van «degene die aanspraak maakt op een toeslag, zijn echtgenoot, alsmede de persoon aan wie de instelling aan welke op grond van artikel 22 toeslag wordt betaald»: «toeslag-gerechtigde». In hetzelfde artikel stond in plaats van «toeslag-gerechtigde, dan wel de betrokken persoon of instelling»: «toeslag-gerechtigde».

In artikel VI stond in plaats van «pensioengerechtigde, zijn echtgenoot, dan wel de persoon aan wie of de instelling waaraan ingevolge artikel 20 ouderdomspensioen wordt uitbetaald»: «belanghebbende». In hetzelfde artikel stond in plaats van «pensioengerechtigde, dan wel de betrokken persoon of instelling»: «belanghebbende».

In artikel VI, onderdeel A, artikel 17i, achtste lid stond in plaats van «degenen aan wie een boete is opgelegd en zijn echtgenoot» «belanghebbende».

Artikel VI, onderdeel F was oorspronkelijk onderdeel E.

Artikel VI onderdeel E ontbrak.

In artikel IX, onderdeel A, artikel 14, eerste lid is «artikel 76» vervangen door «artikel 73, derde lid of vijfde lid, artikel 77a, vierde lid». In hetzelfde onderdeel is in artikel 14a, eerste lid «artikel 76» vervangen door «artikel 73, eerste lid» en in artikel 14f, achtste lid stond in plaats van «artikel 256»: «artikel 253».

In artikel IX zijn de onderdelen C, D en E uit de oorspronkelijke tekst vervallen. Deze luiden:

C

Artikel 75, zesde lid, onderdeel a, komt te luiden:

a. de verplichtingen bedoeld in de artikel 76 en 76a;

D

Artikel 76 wordt als volgt gewijzigd:
1. In het eerste lid vervalt de tweede volzin.

2. In het derde lid vervalt de derde volzin.

E

Na artikel 76 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 76a

1. De belanghebbende is verplicht aan burgemeester en wethouders desgevraagd de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van deze wet.

2. De belanghebbende is voorts verplicht aan burgemeester en wethouders desgevraagd een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht terstond ter inzage te verstrekken, voor zover dit redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van deze wet.

In artikel IX is onderdeel C toegevoegd. Onderdeel D was onderdeel F en luidde oorspronkelijk:

F

Na artikel 77 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 77a

1. Onverminderd het elders in deze wet bepaalde terzake van herziening of intrekking van een besluit tot toekenning van bijstand en terzake van weigering van bijstand, herzien burgemeester en wethouders een dergelijk besluit of trekken zij dat in:

a. indien een gedraging als bedoeld in artikel 14, eerste lid, of het niet of niet behoorlijk nakomen van een verplichting als bedoeld in artikel 76 heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van bijstand;

b. indien anderszins de bijstand ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.

2. In het geval bedoeld in artikel 76, derde lid, trekken burgemeester en wethouders na het verstrijken van de daar bedoelde termijn het besluit tot toekenning van bijstand in met ingang van de eerste dag van de periode waarover het recht op bijstand is opgeschort.

3. Indien daarvoor dringende redenen aanwezig zijn kunnen burgemeester en wethouders besluiten geheel of gedeeltelijk van herziening of intrekking af te zien.

In artikel IX, onderdeel G, artikel 87 is na «artikel 14 of 77» toegevoegd: «derde of vierde lid».

In artikel IX, onderdeel H stond in plaats van artikel 73, eerste, tweede of derde lid» «de artikelen 76 en 76a, eerste lid».

Artikel IX, onderdeel M is toegevoegd.

Artikel IX, onderdeel O luidde oorspronkelijk:

In artikel 112 wordt «96 tot en met 98» vervangen door: 14f, achtste en negende lid, 96 en 97.

Artikel IX, onderdeel Q luidde oorspronkelijk:

Aan artikel 141, tweede lid wordt een volzin toegevoegd, luidende: Op de kosten wordt in mindering gebracht 90% van de bedragen die de gemeente ontvangt door toepassing van artikel 14a.

Artikel IX, onderdeel R luidde oorspronkelijk:

In artikel 143, derde lid, wordt onder wijziging van de aanduiding d in e een nieuw onderdeel d ingevoegd, luidende:

d. het betreft gedeelde inkomsten als gevolg van het niet of onvoldoende toepassing geven aan de artikelen 14 en 14a.

In artikel IX, onderdeel U is «76a, tweede lid» vervangen door «73, vijfde lid».

Artikel X, onderdeel A luidde oorspronkelijk:

A

In artikel 2, tweede lid vervalt «of een beperking van de uitkeringsduur».

Artikel X, onderdeel B en artikel XI, onderdeel A, zijn vervangen.

Oorspronkelijk luidde de tekst:

Na artikel 12 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 12a

1. Onverminderd het elders in deze wet bepaalde terzake van herziening of intrekking van een besluit tot toekenning van uitkering en terzake van weigering van uitkering, herzien burgemeester en wethouders een dergelijk besluit of trekken zij dat in:

a. indien een gedraging als bedoeld in artikel 15, eerste lid, of het niet of niet behoorlijk nakomen van een verplichting als bedoeld in artikel

17 heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van uitkering;

b. indien anderszins de uitkering ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.

2. In het geval bedoeld in artikel 17, derde lid, trekken burgemeester en wethouders na het verstrijken van de daar bedoelde termijn het besluit tot toekenning van uitkering in met ingang van de eerste dag waarover het recht op uitkering is opgeschort.

3. Indien daarvoor dringende redenen aanwezig zijn kunnen burgemeester en wethouders besluiten geheel of gedeeltelijk van herziening of intrekking af te zien.

In artikel X, onderdeel C en artikel XI, onderdeel B is in de aanhef «artikel 15» vervangen door «artikel 19a».

Artikel X, onderdeel C, artikel 19a, eerste lid is opnieuw geredigeerd. De oorspronkelijke tekst luidde:

1. Indien de werkloze werknemer of de echtgenoot in de periode voorafgaand aan de aanvraag om een uitkering of nadien zich onvoldoende heeft ingezet voor de voorziening in het bestaan, waarbij met betrekking tot de echtgenoot de periode is begrensd tot twee jaar voorafgaande aan de dag van aanvraag om een uitkering, dan wel een verplichting als bedoeld in artikel 17a of een op grond van artikel 26 aan de uitkering verbonden verplichting niet of niet behoorlijk is nagekomen, weigeren burgemeester en wethouders de uitkering tijdelijk of blijvend, geheel of gedeeltelijk.

In het tweede lid van dit artikel stond in plaats van «belanghebbende»: «betrokkene».

Artikel XI, onderdeel B, artikel 19a, eerste lid is nieuw, de oorspronkelijke tekst luidde:

1. Indien de gewezen zelfstandige of de echtgenoot in de periode voorafgaand aan de aanvraag om een uitkering of nadien zich onvoldoende heeft ingezet voor de voorziening in het bestaan, waarbij met betrekking tot de echtgenoot de periode is begrensd tot twee jaar voorafgaande aan de dag van aanvraag om een uitkering, dan wel een verplichting als bedoeld in artikel 17a of een op grond van artikel 26 aan de uitkering verbonden verplichting niet of niet behoorlijk is nagekomen, weigeren burgemeester en wethouders de

uitkering tijdelijk of blijvend, geheel of gedeeltelijk.

In het tweede lid van dit artikel stond in plaats van «belanghebbende»: «betrokkene».

Artikel X, onderdeel D en artikel XI, onderdeel C zijn nieuw toegevoegd. Artikel X, onderdeel E was onderdeel D en artikel XI, onderdeel D was onderdeel C. In deze onderdelen is in de aanhef «artikel 15» vervangen door «artikel 19b».

In artikel X, onderdeel E, artikel 19c, eerste lid stond in plaats van «belanghebbende»: «de werkloze werknemer of de echtgenoot». In hetzelfde lid stond in plaats van «artikel 19a, eerste lid» «artikel 17».

In artikel XI, onderdeel D, artikel 19c, eerste lid stond in plaats van «belanghebbende»: «de gewezen zelfstandige of de echtgenoot». In hetzelfde lid stond in plaats van «artikel 19a, eerste lid» «artikel 17».

In artikel X, onderdeel E, artikel 19e, eerste lid en artikel XI, onderdeel D, artikel 19e, eerste lid stond in plaats van «artikel 19h» «artikel 15f».

In artikel X, onderdeel E, artikel 19g, eerste lid en artikel XI, onderdeel D, artikel 19g, eerste lid stond in plaats van «artikel 19d»: «artikel 15b».

In artikel X, onderdeel E, artikel 19h, achtste lid en in artikel XI, onderdeel D, artikel 19h, achtste lid stond in plaats van «artikel 231» en «artikel 256» resp. «artikel 232» en «artikel 253». In het elfde lid van dezelfde artikelen stond in plaats van «artikel 19c, vierde lid»: «artikel 15a, vierde lid».

Artikel X, onderdeel E, artikel 19i en artikel XI, onderdeel D, artikel 19i zijn toegevoegd.

Artikel X, onderdeel E en artikel XI, onderdeel D zijn vervallen. Deze luiden:

In artikel 16, eerste lid, wordt «artikel 15, eerste of tweede lid» vervangen door: artikel 15, eerste lid.

Artikel X, onderdeel F is vervallen. Dit onderdeel luidde:
Artikel 17, derde lid, derde volzin valt.

Artikel XI, onderdeel E is vervallen. Dit onderdeel luidde:

Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid vervalt de tweede volzin.

2. In het derde lid vervalt de derde volzin.

Artikel X, onderdeel G en artikel XI, onderdeel F zijn vervallen. Deze luiden:

Na artikel 17 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 17a

1. De werkloze werknemer en de echtgenoot zijn verplicht desgevraagd aan burgemeester en wethouders de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van deze wet.

2. De personen, bedoeld in het eerste lid, zijn voorts verplicht aan burgemeester en wethouders desgevraagd een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht terstond ter inzage te verstrekken, voor zover dit redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van deze wet.

Artikel XI onderdelen E tot en met K waren onderdelen G tot en met M.

In artikel X, onderdeel G, eerste lid en in artikel XI, onderdeel F, eerste lid stond in plaats van «artikel 17, derde of vierde lid, of artikel 19a»: «artikel 12a of 15».

In artikel X, onderdeel H en artikel XI, onderdeel G stond in plaats van «artikel 13, eerste, tweede of derde lid»: «artikel 17 of 17a, eerste lid».

In artikel X, onderdeel M en artikel XI, onderdeel L zijn toegevoegd.

Artikel X, onderdelen N, O en P waren onderdelen O, P en Q.

Artikel XI, onderdelen M, N en O waren onderdelen N, O en P.

Artikel X, onderdelen Q en R en artikel XI, onderdelen P en Q zijn toegevoegd.

Artikel X, onderdelen S tot en met W waren onderdelen R tot en met V.

Artikel XI onderdelen R tot en met V waren onderdelen Q tot en met U.

Artikel X, onderdeel U en artikel XI, onderdeel T is gewijzigd. Oorspronkelijk luidde de tekst:

In artikel 48, eerste lid vervalt «of de verplichting, bedoeld in artikel 25c, derde lid».

Artikel X, onderdeel W en artikel XI, onderdeel V zijn gewijzigd. Oorspronkelijk luidde dit onderdeel:

In artikel 49, eerste lid wordt «artikel 19, eerste lid» vervangen door: artikel 15a, vierde lid, 17, eerste lid, 17a, tweede lid, 19, eerste lid, of 25c, tweede lid.

II. MEMORIE VAN TOELICHTING

Paragraaf 1

In de derde alinea luidde de tweede zin oorspronkelijk:

Een kabinetsreactie hierop is in voorbereiding.

In deze alinea is aan de derde zin de zinsnede «in de Algemene wet bestuursrecht (vierde tranche)» toegevoegd.

De laatste drie zinnen in de laatste alinea zijn toegevoegd.

Paragraaf 2

De vierde zin van de tweede alinea is gewijzigd. Deze luidde:

De actiepunten vormen de werklíjst van het kabinet voor de resterende kabinetsperiode.

De laatste zin van de tweede alinea luidde oorspronkelijk:

De laatste rapportage is op 23 juli 1993 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer aangeboden (Kamerstukken II, 1992/93, 17 050, nr. 180).

De zesde zin van de derde alinea luidde oorspronkelijk:

Het kabinet heeft geconstateerd dat de bestaande leemten in dit systeem dienen te worden opgevuld.

Paragraaf 3

In de vijfde zin van de eerste alinea is de zinsnede «wijziging van de strafbepalingen terzake van oplichting en valsheid in geschrifte» vervangen door «concentratie van strafbaarstelling van frauduleuze gedragingen».

De laatste zin van de eerste alinea is toegevoegd.

In de voorlaatste zin van de tweede alinea stond in plaats van «Wetboek

van Strafrecht» «Wetboek van Strafvordering».

Paragraaf 4

In de eerste alinea, voorlaatste zin is toegevoegd «en, waar nodig, de inlichtingen- verplichtingen».

In de laatste zin van de vierde alinea stond in plaats van «artikel 73» «artikel 70». In de eerste zin van de vijfde alinea is toegevoegd «volgens artikel 14 hABW».

Paragraaf 7

De onderverdeling in subparagrafen met titels ontbrak oorspronkelijk.

Paragraaf 7.1.

In de eerste en zesde zin van de eerste alinea stond in plaats van «maatregelen» «maatregelen/sancties».

De tweede en derde zin van de eerste alinea zijn toegevoegd.

In de vierde zin van de eerste alinea zijn de zinsneden « of ingeval ... strafvervolgíng» en «of het bestuursrecht» toegevoegd.

Om de voorlaatste zin van de tweede alinea stond in plaats van «is» «acht het kabinet».

In de eerste zin van de derde alinea stond in plaats van «zijn» «naar het oordeel van het kabinet zijn».

Paragraaf 7.2.

In de tweede alinea, tweede zin is «de hABW» vervangen door: «handhaving door bestuurlijke boeten», daaraan is toegevoegd de zinsnede: «in overeenstemming met de heersende opvatting dienaangaande».

De slotzin van de derde alinea luidde oorspronkelijk:

Het kabinet verwacht dat deze als regel zullen voorkomen in de categorie gevallen die..

In de vierde alinea ontbrak oorspronkelijk de passage: «Het kabinet heeft bij deze keuze ... invordering zal plaatsvinden»

In de zevende zin van de vierde alinea stond in plaats van «bezwaar of beroep» «beroep».

In de vierde alinea ontbrak oorspronkelijk de passage «Een zorgvuldige uitvoering zal ... invorderingskosten worden gemaakt.»

De zesde tot en met tiende alinea (het zwijgrecht) zijn geheel herschreven. Deze tekst luidde oorspronkelijk:

De voorstellen bevatten buiten het vorenstaande geen andere voorschriften als omschreven in artikel 6, lid 3, EVRM voor de bestuurlijke fase. Dit betekent dat de betrokkene op grond van artikel 14, lid 3, onderdeel g, IVBPR niet het zwijgrecht toekomt. Ook behoeft de cautie niet te worden gegeven. Uit de jurisprudentie kan de noodzaak daartoe niet worden afgeleid. Het handhaven van de informatieverplichting in zijn volle omvang is gewenst vanuit het oogpunt van «lik-op-stuk»-beleid. Tegen invoering van het zwijgrecht bestaan grote bezwaren. Dit niet alleen omdat uit organisatorisch oogpunt de inrichting van een formeel verhoor c.a. bezwaarlijk is. Ook los daarvan zou dit grote uitvoeringslasten meebrengen, mede gelet op het naar verwachting grote aantal gevallen dat voor boete-oplegging in aanmerking komt. In dit verband dient te worden bedacht dat bijvoorbeeld ook zeer kleine gemeenten daarmee belast zouden worden. Uit oogpunt van rechtsbescherming en zorgvuldigheid is zo'n vergaand voorschrift ook niet nodig vanwege de geldende beginselen van behoorlijk bestuur, de eisen die voortvloeien uit de Algemene wet bestuursrecht en de vrije toegang tot een onafhankelijke rechter.

De elfde alinea (de cautie) is toegevoegd.

De twaalfde alinea (functiescheiding) is toegevoegd.

De eerste zin van de dertiende alinea luidde oorspronkelijk «Dezelfde overwegingen hebben ertoe geleid dat ook ten aanzien van de overige onderdelen ...» De laatste zin is geschrapt.

In de veertiende alinea is na de eerste zin toegevoegd: «Het initiatief ... advies van de Toetsingscommissie».

De laatste zin van deze alinea is toegevoegd.

In de zevende zin van de vijftiende alinea ontbrak de zinsnede «niet alleen voor de sancties afzonderlijk maar ook voor».

Het slot van de negende zin van de vijftiende alinea luidde oorspronkelijk «en het vermelden van onjuiste informatie daarop».

Paragraaf 9.1.

In de eerste zin van de eerste alinea stond in plaats van «wordt gesteld» «stelt het kabinet».

In de eerste zin van de vijfde alinea is de zinsnede «naar de mening van het kabinet» geschrapt.

In de eerste zin van de zesde alinea is de zinsnede «Het kabinet is van oordeel dat» geschrapt.

Paragraaf 9.2.

In de voorlaatste zin van de tweede alinea stond in plaats van «ik» «het kabinet».

Paragraaf 9.3.

In de tweede zin van de eerste alinea stond in plaats van «betaald»: «geïnd».

Paragraaf 9.4.

De slotzin van de tweede alinea is geschrapt. Deze luidde:

Overigens dient de verrekeningsmogelijkheid in de sociale verzekeringswetten voor zover deze tussen dezelfde partijen plaatsvindt, bij gebreke van specificiteit, niet als een lex specialis beschouwd te worden ten opzichte van privaatrechtelijke regeling.

De passage «indien verrekening ... niet mogelijk is» uit de vijfde alinea stond oorspronkelijk aan het slot van de vierde alinea.

In de negende alinea is de zin «Deze bepaling ... werking getreden» toegevoegd.

In de eerste zin van de tiende alinea is toegevoegd «op grond van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht».

De slotzin van de tiende alinea is geschrapt. Deze luidde:

Overigens zal niet altijd onverwijld tot executie worden overgegaan. Soms is het raadzaam om eerst het oordeel van de rechter af te wachten.

In de voorlaatste alinea stond in plaats van «6:135, aanhef en onder a»: «6:135a».

Paragraaf 9.5.

In de eerste zin van de zesde alinea is de zinsnede «bij koninklijke boodschap van 28 december 1992 bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingediende» geschrapt.

Paragraaf 10

In de eerste zin van de eerste alinea stond in plaats van «de mogelijkheid van gedelegeerde»: «nadere». De laatste vier zinnen zijn toegevoegd.

In de negende zin van de eerste alinea is toegevoegd «uitgaande van de huidige organisatiestructuur».

Paragraaf 11

Onderdeel a Advies van de Sociale Verzekeringsraad

In de derde zin van de vijfde alinea is de zinsnede «naar de mening van het kabinet» geschrapt.

In de eerste zin van de zevende alinea is toegevoegd «artikelsgewijze.. bij artikel 27d WW».

In de eerste zin van de negende alinea stond in plaats van «wordt geconstateerd» «constateert het kabinet».

In de laatste zin van de tiende alinea is toegevoegd «wat betreft de sociale verzekeringen».

In de eerste zin van de twaalfde alinea stond in plaats van «ik ben»: «het kabinet is».

In de vierentwintigste alinea stond in plaats van «met betrekking tot»: «die gericht is op het inzicht krijgen in». Toegevoegd is de zinsnede «volgens de Raad».

In de vijfentwintigste alinea stond in plaats van «Het voorstel van de Raad betekent»: «Rv biedt op zich voldoende rechtsbescherming. Dit betekent echter wel». De laatste zin van de alinea luidde oorspronkelijk:

Als drukmiddel is gekozen voor het verlagen van de beslagvrije voet bij onvoldoende medewerking van de betrokkene aan de tenuitvoerlegging van een beslissing.

In de zevenentwintigste alinea is de laatste zin toegevoegd.

De tweeëndertigste alinea luidde oorspronkelijk:

De toelichting is op dit punt aangescherpt.

Na deze alinea zijn twee alinea's geschrapt. Deze luiden:

Regelgeving door de Raad

Voor het stellen van nadere regels door de Raad is te weinig ruimte. Er zijn al verrekeningsregels en in het voorstel ligt een voorgeschreven volgorde bij de invordering vast.

Reactie

De wijze van invordering is in principe vrij. Er blijft dan ook genoeg ruimte voor de SVr tot het stellen van nadere regels.

b. Advies van de Raad voor de gemeentefinanciën

In de eerste zin van de derde alinea stond in plaats van «gaf mij aanvankelijk geen» «geeft evenmin».

De slotpassage «Hoewel ik ten aanzien ... paragraaf 12.5» is toegevoegd. Oorspronkelijk luidde de laatste zin:

De decompensatie van het 10% gemeentelijk aandeel in de geraamde besparing op de bijstandskosten is conform het bestuursakkoord Rijk-VNG.

Paragraaf 12.1

In de derde alinea is de slotzin toegevoegd.

Paragraaf 12.2

In de derde zin van de eerste alinea is de zinsnede «en de opsporing binnen de eigen organisatie vorm te geven» toegevoegd. Aan het slot van deze alinea is de zinsnede «en een verhoging van de fraude-alertheid» toegevoegd.

De tweede en derde alinea zijn volledig herschreven. Oorspronkelijk luidde de tekst:

Wat de toekomstige omvang van het aantal geconstateerde fraudegevallen betreft kan worden gewezen op de omstreeks 20 000 fraudegevallen die nu reeds duur de sociale diensten worden geconstateerd op een bestand van 550 000 personen met een bijstandsuitkering, ofwel ruim 3,5% van de populatie. Weliswaar ligt het percentage personen dat fraudeert met een uitkering bij de sociale verzekeringen lager, maar het lijkt niet onrealistisch te veronderstellen dat bij de

bedrijfsverenigingen bij een volume van 1,4 miljoen uitkeringsjaren krachtens WW, ZW, WAO en AAW het toekomstig aantal geconstateerde fraudegevallen zal kunnen oplopen naar 1,0% van dit volume. Hier komen de door de Sociale Verzekeringsbank op te sporen fraudegevallen nog bij, al is de fraudegevoeligheid van de regelingen AOW, AKW en Aww veel minder.

Op basis van deze veronderstelling zou het aantal geconstateerde gevallen van uitkeringsfraude sociale verzekeringen kunnen oplopen naar 15 000 gevallen per jaar. Volgens de statistiek Fraudedelicten van het CBS bedroeg het gemiddelde fraudebedrag bij de bedrijfsverenigingen van de in 1992 beëindigde onderzoeken 127 000 gulden¹. De indruk bestaat dat de bedrijfsverenigingen een aantal fraudegevallen van geringere omvang niet hebben aangemeld, waardoor het gemiddelde fraudebedrag lager ligt. Dit wordt ook geïndiceerd door het ITS-onderzoek «Afhandeling van uitkeringsfraude» (1992), waar op basis van een steekproef uit 1991 een gemiddeld fraudebedrag van 8 450 gulden is vastgesteld. Gelet op deze tegenstrijdige informatie wordt bij de verdere berekeningen uitgegaan van een gemiddeld fraudebedrag van 10 000 gulden. In de structurele situatie zal op grond van dit uitgangspunt jaarlijks 150 miljoen gulden aan fraude met uitkeringen sociale verzekeringen worden opgespoord. Door de invoering van de verplichting tot terugvordering zal dan ook een dergelijk bedrag in de debiteurenadministratie van de uitvoeringsorganen worden opgenomen.

In de vierde alinea is de laatste zin toegevoegd.

In de vijfde alinea luidde de tweede zin oorspronkelijk:

1. Het teruggevorderd bedrag bedraagt in de huidige situatie 80% van 144 miljoen gulden, ofwel 115 miljoen gulden.

In de zevende alinea is de passage «Voorts zal eerst de boete ... maanden lager ligt» toegevoegd.

In de vijfde zin van de zevende alinea is de zinsnede «rekening houdend met een aanloopfase» toegevoegd. In deze zin stond in plaats van «30%» «40%» en in plaats van «19 miljoen» «23 miljoen».

Paragraaf 12.3

In de eerste alinea zijn de tweede en derde zin herschreven. Deze luidden oorspronkelijk:

Wat de preventieve effecten betreft wordt voorzien dat het aantal aanvragen om een uitkering zal afnemen en dat teven het verstreken van onjuiste informatie de reeds een uitkering hebben zal verminderen. Een en ander betekent dat van de maatregel een preventieve werking zal uitgaan waardoor op de uitkeringslasten zal worden bespaard.

De tweede, derde en vierde alinea van deze paragraaf zijn herschreven. Oorspronkelijk luidde de tekst:

Met name de preventieve effecten zijn moeilijk in te schatten. Gelet op de grotere fraudegevoeligheid van de bijstandsuitkeringen en het feit dat de versterking van de uitkeringen sociale verzekeringen aan afgebakende verifieerbare doelgroepen (bijv. werknemers, nabestaanden, ouderen) is verbonden, is verondersteld dat de preventieve effecten bij de bijstand relatief groter zullen zijn dan bij de sociale verzekeringen. Vanwege het tentatieve karakter van de raming van de preventieve effecten richt de financiële onderbouwing zich met name op de opbrengst aan administratieve boeten. De opbrengst hiervan wordt bepaald door de mate waarin daadwerkelijk door de gemeenten, bedrijfsverenigingen en SVB fraude met uitkeringen wordt geconstateerd. De verwachting is dat het aantal geconstateerde fraudegevallen op de korte termijn zal toenemen. Zo wordt niet alleen meer dan voorheen gebruik gemaakt van het instrument van gegevensuitwisseling, ook wordt het aantal medewerkers dat belast is met opsporing en controle uitgebreid. Tevens zal de fraude meer planmatig worden bestreden via de plannen van uitvoering door de gemeenten en de handhavingsbeleidsplannen door de bedrijfsverenigingen en de SVB. Op de lange termijn wordt echter een grote preventieve werking voorzien van het handhavingsbeleid van de uitvoeringsorganen, waardoor de omvang van de fraude en in

aansluiting hierop van de geconstateerde fraude zal kunnen dalen. Indien dit effect zich zal voordoen zal de opbrengst van de voorgestelde administratieve boete in de toekomst kunnen afnemen.

In navolgende uitwerking zijn deze financiële gevolgen van de maatregel verdeeld naar enerzijds de uitkeringen sociale verzekeringen en anderzijds de uitkeringen bijstandsregelingen. Wat betreft de sociale verzekeringssector is verondersteld dat voor 15 miljoen gulden aan administratieve boeten zou kunnen worden opgelegd. Voorts is tentatief een preventief effect verondersteld van circa 10 miljoen gulden, waardoor de opbrengst bij de sociale verzekeringen uitkomt op 25 miljoen gulden. Voor de bijstandsuitkeringen wordt een jaarlijkse opbrengst van 5 miljoen gulden aan administratieve boeten voorzien, de preventieve effecten bij de bijstandsregelingen zijn eveneens op 5 miljoen gulden geraamd. De totale bruto-opbrengst van de maatregel komt aldus uit op 35 miljoen gulden. De ramingen van de opbrengst aan administratieve boeten zijn gebaseerd op de volgende gegevens en veronderstellingen.

In de vijfde alinea zijn de eerste twee zinnen en de slotzin toegevoegd.

In de vierde zin van de zesde alinea stond in plaats van «gemiddeld sanctiebedrag» «gemiddeld sanctiebedrag van 2 000 gulden».

De slotzin van de zesde alinea is komen te vervallen. Deze luidde:

In de adviesaanvraag aan de Svr is expliciet aandacht gevraagd voor de geraamde financiële effecten. De Raad heeft in zijn advies van 4 november 1993 aangegeven de SVB en de FBV te hebben verzocht enige kwantitatieve gegevens te leveren. Ten tijde van het vaststellen van het advies waren deze gegevens niet beschikbaar.

De zevende alinea is geheel herschreven. Oorspronkelijk luidde de tekst:

Het CBS constateert een toeneming van het aantal geconstateerde fraudegevallen door sociale diensten van ruim 13 000 in 1991 naar ruim 17 000 in 1992. Gelet op de in het bijstandsakkoord overeengekomen

¹ Bij verzending van het wetsvoorstel naar de Tweede Kamer zal de berekening worden geactualiseerd met gegevens over 1993.

extra inspanning van gemeenten mag een verdere groei worden verwacht naar 25 000 geconstateerde fraudegevallen.

Uit gegevens van het CBS inzake de frequentieverdeling van de omvang van het gefraudeerde bedrag is afgeleid dat in principe 60% ofwel 15 000 gevallen in aanmerking komen voor een administratieve boete en dat 10 000 gevallen strafrechtelijk zullen worden afgedaan.

In de achtste alinea stond in plaats van «20 000 personen» «15 000 personen» en in plaats van «12 000 gevallen» «9 000 gevallen» en in plaats van «8 000 gevallen» «6 000 gevallen». In de slotzin van deze alinea stond in plaats van «17 500 gevallen» «12 500 gevallen» en in plaats van «20 000 gevallen» «15 000 gevallen».

In de negende alinea is de zinsnede «Onder de veronderstelling .. bedragen» toegevoegd. In deze alinea stond in plaats van «8 miljoen gulden (20 000 * 400)» «6 miljoen (15 000 * 400)» en in plaats van «7 miljoen» «5 miljoen» en in plaats van «12 miljoen» «10 miljoen». In de laatste zin van deze alinea stond in plaats van «10,8 miljoen» «9 miljoen» en in plaats van «1,2 miljoen» «1 miljoen».

Paragraaf 12.4

Deze paragraaf is volledig herschreven. De oorspronkelijke tekst luidde:

Tegenover de opbrengst van beide maatregelen staan ook extra uitvoeringskosten bij de uitvoeringsorganen en extra kosten vanwege rechtsbescherming. De additionele kosten van de maatregel zijn voornamelijk het gevolg van de extra activiteiten die het gevolg zijn van de aanscherping van de terugvorderingsbepalingen.

Voorzien wordt dat de additionele uitvoeringskosten van de invoering van de administratieve boete relatief gering zullen zijn. Dit komt omdat de meeste tijd met betrekking tot het nader onderzoek ingeval fraude wordt vermoed, is gemoeid met het rond krijgen van het bewijs dat fraude is gepleegd, waarna vervolgens het schadebedrag wordt vastgesteld.

² Door Justitie en SZW zal worden getracht op korte termijn met een nader onderbouwde raming te komen.

Dit leidt tot een terugvordering van onverschuldigde betalingen waarbij de inning van het teruggevorderde bedrag door de debiteuren-administratie van het uitvoeringsorgaan wordt verzorgd. Door het onderhavige wetsvoorstel wordt naast het terug te vorderen bedrag een boete opgelegd, de inning van deze boete kan samenvallen met de inning van het teruggevorderde bedrag. Er is hier dus nauwelijks sprake van extra werk.

De toename van de kosten voor de uitvoeringsorganen wordt derhalve vrijwel geheel bepaald door het aantal gevallen waarbij en terugvordering wordt ingesteld en door de uitvoeringskosten per terugvorderingsgeval.

Op basis van een op verzoek van het ministerie van SZW verricht onderzoek naar de uitvoeringskosten van de terugvorderingsactiviteiten bij gemeenten is berekend dat de uitvoeringskosten per nieuw terugvorderingsgeval circa 400 gulden bedragen. Gelet op de overeenkomst in procedures tussen gemeenten en bedrijfsverenigingen ligt het in de rede dit bedrag ook te hanteren voor de sociale verzekeringssector. Omdat in het onderhavige wetsvoorstel de uitbreiding van de terugvorderingsbepalingen uitsluitend geldt voor de sociale verzekeringssector, zijn alleen de uitvoeringskosten bij de bedrijfsverenigingen en de SVB van belang. Bij een gemiddelde van 15 000 gevallen per jaar gaat het hier om ruwweg 6 miljoen gulden aan kosten per jaar. Hier komen de jaarlijkse kosten van het onderhoud van het debiteurenbestand bij. In genoemd onderzoek zijn deze berekend op gemiddeld 175 gulden per geval. Op basis van de veronderstelling dat de gemiddelde terugvorderingsperiode 2,6 jaar bedraagt (zie het ITS-onderzoek) zijn deze kosten geraamd op 4,5 miljoen gulden. De totale kosten komen hiermee uit op 10,5 miljoen gulden, een belangrijk deel van deze kosten is echter al verwerkt in het huidige beeld. De toename van de kosten hangt samen met de toename van de opbrengst van de maatregel van 92 miljoen gulden naar 150 miljoen gulden. Onder de veronderstelling dat hier sprake is van een overeenkomstige uitbreiding zouden de uitvoeringskosten bij de bedrijfsverenigingen en

SVB toenemen met circa 4 miljoen gulden (58/150 * 10,5 miljoen).

De aanscherping van de regelgeving leidt ook tot hogere kosten voor de rechterlijke macht. Er zal vaker dan thans het geval is moeten worden overgegaan tot terugvordering in rechte, terwijl ook het aantal uit te voeren executies zal toenemen. Ook dient rekening te worden gehouden met de mogelijkheid dat een aantal personen in beroep zal gaan tegen de boete. Wat dit laatste betreft wordt slechts een marginale uitbreiding van de kosten voorzien, omdat het zwaartepunt van de betaling door degene die fraude heeft gepleegd bij de terugvordering ligt. In herinnering zij gebracht dat bij de gemeenten op een gemiddeld terug te vorderen bedrag van 8 500 gulden een maatregel wordt opgelegd van gemiddeld 400 gulden.

Voorshands is verondersteld dat de additionele kosten van de voorstellen voor de rechterlijke macht ongeveer 1 miljoen gulden zullen bedragen².

Het geheel overziend wijken de thans geraamde financiële effecten nauwelijks af van hetgeen enkele jaren geleden is geraamd. Mede gelet op de onzekerheidsmarges met betrekking tot de uitkomsten worden de oorspronkelijke ramingen dan ook voorlopig gehandhaafd. Een eventuele bijstelling van de opbrengst zal na ommekomst van het advies van de Raad van State worden aangebracht, als de raming van de extra kosten voor Justitie in beeld is gebracht.

Paragraaf 12.5 is toegevoegd

Paragraaf 13 ontbrak in de oorspronkelijke toelichting.

III. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Vernummeringen van artikelen en onderdelen, zoals in het eerste deel van deze tekst aangegeven, zijn in dit artikel niet opnieuw vermeld. Kennelijke typerfouten en onjuiste afkortingen van de Algemene Bijstandswet zijn niet aangegeven.

In de eerste zin van de tweede alinea bij de toelichting op artikel 22a WW is de zinsnede «(in de Abw... lid)» toegevoegd. In de negende alinea van deze toelichting zijn de

tweede zin en de slotzin vervallen. Deze zinnen luiden:

Laatstgenoemde bepaling, die deel uitmaakt van het informatie-artikel, regelt de gevolgen van het niet tijdig inleveren van het inlichtingen-formulier.

(en het derhalve uit artikel 76 te schrappen; zie hiervoor artikel IX, onderdeel D, sub 2).

In de eerste zin van de elfde alinea van deze toelichting is de zinsnede «voor wat betreft de sociale verzekeringen» toegevoegd. Aan het slot van deze alinea is de passage «Wat betreft de Abw... lid 4 Abw)» toegevoegd.

In de eerste zin van de twaalfde alinea van de toelichting op artikel 22a WW stond in plaats van «ik»: «het kabinet».

In de toelichting op artikel 25 WW is de tekst m.b.t. ABW, IOAW en IOAZ vervallen. Deze tekst luidde:

De algemene informatiebepaling in de ABW (artikel 76) is wat afwijkend. In de eerste plaats is daarin tevens het inlichtingenformulier geregeld. Verder legt de bepaling thans aan de bijstandsontvangende zelfstandige de verplichting op om inzage te verlenen in zijn administratie. Deze verplichting wordt volgens artikel IX, onderdeel D, sub 1, als afzonderlijke verplichting uit artikel 76 geschrapt; zij gaat deel uitmaken van de algemene medewerkingsverplichting die in het nieuwe artikel 76a, lid 1, is opgenomen (zie verder aldaar).

In de toelichting op artikel 27 lid 1 WW zijn verwijzingen naar artikel 76a Abw geschrapt.

In de toelichting op artikel 27a, eerste lid WW is de voorlaatste zin toegevoegd.

De laatste zin van de toelichting op artikel 27a, zesde lid WW is gewijzigd. Oorspronkelijk luidde de tekst:

Indien de dader is overleden moet de boete dan ook vervallen (en uiteraard de executie daarvan niet in gang gezet, resp. worden gestaakt). Hierin voorziet deze bepaling.

De eerste alinea van de toelichting op artikel 27b WW («Het zwijgrecht ... cautie zoveel eerder worden gegeven.») is toegevoegd.

Halverwege de tekst van de tweede alinea van de toelichting op artikel 27b WW is de zin «Het initiatief moet, zoals dat ook in de sfeer van het strafrecht gebruikelijk is, uitgaan van de belanghebbende» toegevoegd. Tevens zijn aan het slot van deze alinea twee zinnen toegevoegd. In de eerste alinea is het verschil tussen het derde en het vijfde lid nader toegelicht.

In de eerste alinea van de toelichting op artikel 27f WW is in de vijfde zin «artikel 475d Rv» vervangen door: «artikelen 475c en 475d Rv». In de vierde alinea van deze toelichting ontbrak de passage «Ingevolge de AAW... toelagen bedoeld».

In de toelichting op artikel 27g WW is in de eerste zin van de eerste alinea toegevoegd «oplegging van een boete of tot». Tevens is de tweede zin van deze alinea toegevoegd.

In de tweede alinea van de toelichting op artikel 27g WW is de passage «Voorts kan aldus ... hierdoor tegengegaan» toegevoegd.

In de toelichting op artikel 27g WW is in de laatste alinea de passage «In het achtste lid... niet van toepassing verklaard» toegevoegd.

In de laatste alinea van de toelichting op artikel 36 WW is twee maal de zinsnede «acht het kabinet» geschrapt.

In de toelichting op artikel 36 lid 3 WW zijn de tweede en derde zin toegevoegd.

De toelichting op artikel VI, onderdeel E is toegevoegd.

De toelichting op artikel IX, oorspronkelijke onderdelen C tot en met E is vervallen.

Deze tekst luidde:

Artikel X, onderdeel C

Het is gewenst dat de uitkeringsontvanger in de toekenningsbeschikking ook wordt gewezen op de verplichtingen bedoeld in het nieuwe artikel 76a.

Artikel X, onderdeel D

De tweede volzin van artikel 76, lid 1, is overbodig naast de voorgestelde medewerkingsverplichting van artikel 76a, lid 1; daarin is de inzageverlening door zelfstandigen begrepen (zie ook bij artikel 76 hierboven en bij artikel 76a, hierna). De derde volzin van art. 76, derde lid, is overbodig naast het voorgestelde art. 77a, tweede lid; zie toelichting bij dat artikel.

Artikel X, onderdeel E; XI, onderdeel G en XII, onderdeel F

Artikel 76a ABW; 17a IOAW en 17a IOAZ

Anders dan de sociale verzekeringswetten (zie bijv. artikel 26 WW) kent de ABW c.a. geen algemene medewerkingsverplichting. Artikel 76 hABW kent alleen een bijzondere bepaling terzake van zelfstandigen (deze dienen inzage te geven in de administratie). Het is gewenst zo'n verplichting in algemene zin op te nemen, omdat daarmee ook voor anderen dan zelfstandigen vast komt te staan dat voor het geldend maken van aanspraken soms feitelijke medewerking vereist kan zijn. Er kan immers aan worden getwijfeld of de bestaande informatieplicht daarin wel voorziet, nu deze geheel op het mondeling en schriftelijk verstrekken van inlichtingen is toegespitst. Behalve aan het inzage verlenen in boeken kan hierbij ook worden gedacht aan het meewerken aan huisbezoeken door controleambtenaren. Ook het tonen van een identiteitskaart behoort tot deze soort van verplichting. Het gaat bij dit alles om hulpverplichtingen, d.w.z. dat deze alleen strekken ter ondersteuning van de hoofdverplichting tot het verstrekken van alle relevante informatie; zij dienen om de juistheid van de verstrekte informatie te kunnen verifiëren. Het niet voldoen aan deze verplichting kan leiden tot een administratieve maatregel; zie daaromtrent ook de toelichting bij artikel 27, lid 1, WW en artikel 14, lid 1, ABW.

De toelichting op de artikelen XVIII en XIX is toegevoegd.